

[Flygaard]

kontrollen ikke være så effektiv, som hvis man netop mødte med de 25 stillere. Den problemstilling bliver langt mere aktuell, når man nu skærper kravene, som tilfældet er.

Jeg vil gerne pege på et yderligere problem i denne forbindelse. Problemet er gennemgående mindst for de største partier og er i det hele taget mindst for partierne, mens det i høj grad udelukker, at folkelige bevægelser i et lokalområde får mulighed for at stille op. Det har mange steder været en udbredt praksis, at et parti har foretaget delopstilling, f. eks. til amtsrådsvalg, for at man kunne få en mere fri afgørelse af spørgsmålet om, hvor et enkelt eller flere mandater skulle falde. Det vil man til en vis grad udelukke. Man vil i hvert fald i høj grad besværliggøre det.

At den nuværende ordning ganske enkelte steder har medført, at man har fået et forholdsvist stort antal lister, synes jeg ikke i sig selv kan være nogen begrundelse for at skærpe reglerne. Det er nu engang demokratiets vilkår. Det er ikke lovgiverne, der skal bestemme, hvor mange lister der skal være. Det er faktisk vælgerne, der skal have lov til at give udtryk for deres opfattelse. Om de så får succes eller ej, kan man få afgjort på valgdagen, det skal ikke afgøres på forhånd.

Selv om det ikke er nogen stor ændring, ministeren ønsker indført, at man kun kan være stiller på én liste, vil jeg gerne spørge, om man har nogen oversigt over, i hvor mange tilfælde folk rent faktisk optræder som stillere på flere lister. Det er min opfattelse, at det vil de fleste principielt ikke bryde sig om, og det er i hvert fald blevet fortalt mig, at der i forbindelse med det sidst afholdte valg til Københavns borgerrepræsentation i et bestemt valgområde ikke var nogen stillere, der gik igen. Hvis det ikke har inspireret ministeren, så kan man jo spørge, om det ikke er udtryk for for megen perfektionisme, at man vil forhindre det, hvis der skulle være en enkelt, der havde lyst til også at hjælpe en anden til at samle en eller anden liste sammen.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne sige, at vi vil være velvilligt indstillet til en behandling i udvalget, men om vi til slut kan stemme for lovforslaget, vil i høj grad afhænge af, hvordan det kommer til at se ud.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne sige tak for den forhandling, der har været ført indtil nu. Jeg vil gerne føje til, at de synspunkter, de forskellige ordførere har givet til kende på de vigtigste punkter, ikke var uventede. De har for fleres vedkommende været luftet både i pressen og her i salen ved tidligere lejligheder. Der er for så vidt ikke sagt noget principielt uventet i diskussionen i dag.

Det er meget forståeligt, at det, man især har diskuteret, er de mere principielle ting, nemlig spørgsmålet om, i hvilket omfang folk, der ikke er danske statsborgere, skal have lov til at stemme ved kommunalvalg, og det spørgsmål, om der skal ske en forhøjelse af stillertallet. Det er de to ting, man især har beskæftiget sig med, og det er også de to ting, jeg vil beskæftige mig med ved denne lejlighed.

Jeg vil dog godt forinden sige til hr. Flygaard, at jeg ikke i øjeblikket i alt fald har tal, der fortæller noget om, hvor mange der rent faktisk er stillere på flere lister. Jeg opfatter det som en ordensmæssig ting, at hvis man vil være stiller, så er det udtryk for, at man ønsker den listes synspunkter fremmet, og så forekommer det mig lidt uordentligt – for nu at sige det omvendt – at man samtidig tilkendegiver, at man ønsker en anden listes synspunkter fremmet. Det virker ikke særlig rigtigt på mig. Ud fra sådanne ordenssynspunkter synes jeg egentlig, det er rimeligt, at man kun kan være stiller for én liste og dermed kun kan markere en klar og tydelig tilslutning til og ønske om at støtte én listes synspunkter.

Men tilbage til spørgsmålet om kravene om stillertal. Jeg tror nu ikke, man skal bagatellisere de problemer af både praktisk og anden art, der opstået i flere kommuner, men først og fremmest i Københavns kommune, på grund af det meget store antal lister, der har været ved de seneste valg. Det er klart, at man kan diskutere, hvor vidtgående mulighederne for at stramme kravene til stillertallet skal være. Jeg har da også hørt fra, hvad jeg må skønne er repræsentanter for et flertal af folketingets medlemmer, at der er principiel enighed om, at det nok er rigtigt at stramme kravene. Der er sat et lille spørgsmålstegn ved, i hvilket omfang man rent faktisk skal stramme kravene, men det kommer vi jo til at forhandle nærmere i udvalget.